

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Május 19-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

A' Párisból Május' 1-ső napján indúlt levelek szerént, a' Bonaparte fő hadi szállását kevés napok alatt Conde várában vélték lenni. — Ezek a' Generálisok neveztetnek-meg, a' kik ármádákat vezérle- nek: Az 1-ső ármádát vezérli Drouet; ha- di szállása Lille — a' 2-dikat Reille; hadi szállása Valenciennes — a' 3-dikat Van- damme; hadi szállása Mezieres — a' 4- diket Girard; hadi szállása Metz és Thi- onville — az 5-diket Rapp; hadi szállása Straszburg — a' 6-dikat Mouton (Lobau Gróf); hadi szállása Laon (e' tartalék ár- máda — a' 7-diket Marschal Grouchy; hadi szállása Grenoble és Chambery — a' 8-diket Clauzel; hadi szállása Bordeaux — a' 9-diket Marschal Brüne; hadi szállása Toulon. A' 10-diknek vezére, melly- nek Perpignan a' hadi szállása, még nem tudatik.

A' 8-dik ármádának vezére Clauzel egy tábori proklamátziót ntézett az alattavalók- hoz, a' melyben ezeketis mondja: — „A' Garumna mellett egy új sereg gyűl össze, Nyoltzadik szemmeltartó ármáda nevezet alatt, melynek organizáltatása 's kormá- nyoztatása réám bizattatott. Ennek célzá- sa nem ellenségeskedés, hanem tsak az, hogy a' Spanyol határok mellett levő de- partamenteket védelmezze, abban az eset-

ben, ha t. i. a' Madridi kabinétet a' rosz lélek arra venné, hogy azon nemzet ellen való hadakozásban részesüljön, a' melynek barátságára és szövetségére Spanyol orszá- gnak eleitől fogva szüksége volt. Napoléon, kinek az előbbeni időkben egész Európa engedelmeskedett, mostantol fogvást ez- után tsak a' mi szíveinkben akar parantsól- ni, 's a' maga boldogságát tsak a' mi bol- dogittatásunkban feltalálni, melyre nézve legnagyobb áldozatokat teszen Európa bé- kességének megtartásáért, 's a' többi.

Bayonnéből irják, hogy a' Spanyol or- száglószék oly szorosán megtiltotta a' Fran- zia országgal való közösülést, hogy ezt a' tilalmat egy valóságos hadhirdetésnek le- het tartani. A' Eiskajai és Navarrai határ- szélekre már sok Regementek megérkez- tek; 's a' Eidassoa partjai sűrűn megra- kattattak Spanyol örzőtsapatokkal. —

A' Lausannei újságban erőssítik, hogy a' Frantzia országlószék a' Breisach melleit lévő Mortier nevű erősség' Komendánsát elfogattatván Párisba vitette, azért, mint mondják, hogy ezt az erősséget által akar- ta adni a' Szövetségeseeknek.

Lille várába azt a' Lapoype nevű Ge- nerálist küldötték Komendánsnak, ki az utolsó háboruban Wittenbergát sokáig vé- delmezte.

Marschal Mortierről azt beszéllik és

írják, hogy valamelly különös követségbe ütozott légyen el *Párisbol*.

Ha az ember az itt következő tudósítást figyelmetesen megolvassa, nem lehet hogy azt ne mondja, hogy e' szerént igen különös ábrázatot kellett most Frantzia orzszágnak magára venni: — „Olyan emberek erőssítik, úgy mond, a' kik hiteles kútfejekből beszélnek, hogy *Bonapartéra* nézve az ő kiegészztő Constitúziójának nem lett az a' következése, a' mellyet ő várt attol. Ő úgy járt ezzel, mint mindenkor szokott jární az ember, mikor minden részen-lévőket magának megnyerni akar; égygyikkel sem éri-el czélzását, mert égygyiknek sem tehet eleget. Leginkább meghökkentek, mint mondják, azok, a' kik a' Respublikának helyreállittatását reménlették. Ezek nem vakittatnak-meg a' mérséklett Monárchiai országlás által, melynek a' két kamaráknak kellene lenni a' rugójának. Jól látják ezek azt, hogy *Bonaparte* nem akar a' maga egyédűl való és mindent végrehajtani kívánó hatalmán felhagyni. A' hevesebb Respublikánusok között némelyek már külső jelek által is kinyilatkoztatni kezdték vala, a' Respublika helyreállittatása eránt való reménségeket, míg azonban a' lágymelegebb indúlatuak figyelmetességgel várták, hogy mint fog szűlni az idő. Végezetre ez a' szülemény, t. i. ez a' kiegészztő Constitúzió, 's még az a' meggyőzöttetés, hogy az Európai Fejedelmeknek Frantzia ország ellen való öszszeszoövetkezése még most is fennáll, és hogy ezek nem lettek egymás el-lenségeivé, mint Párisban reménlették, *Bonapartétól* való elidegenülést és kedvetlenséget okoztak. Tudva van, hogy *Bonaparténak* sok előkelő régi támoszai, a' kik titulusokkal és méltóságokkal voltak tőlle felruházttatva, aláírásaikban most el-mellőzik ezen titulusokat, és tsak ezt teszik neveik mellé: *Citoyen* (polgár); 's minden külső megkülömböztetődésekre nézve azt a' semmivelvaló nemgondolást 's

megvetést akarják mutatni, melly a' revólúzióznak kezdetében oly igen módiban volt. A' hol így kellene kiáltani: *Éljen a' Császár!* sokak vagy nem kiáltanak, vagy pedig így kiáltanak: *Éljen a' Respublika, éljen a' szabadság!* — Hanem ezt nem tselekszik a' katonák, mivelhogy nékiek nem olyan kedves a' Respublika, mint egy olyan Vezér, a' ki őket ragadományra és szabad akarat szerént való életre vezérli, vagy sőt inkább, a' kiről ők úgy gondólkodnak, hogy megkivánhatják tőlle, hogy őket e'félére vezérelje. Ezek magok akarnak lenni az úrak, és nem kívánnyák, hogy a' nép legyen az. —

„A' *Bonaparte*' armádájának mennyiségéről nem lehet meghatározva írni, mert ő olyan mesterséggel él, hogy seregit szűnet nélkül marschiroztatja ide amoda. Hitelesen fel lehet tenni, hogy egész ereje nem áll többől 150,000 embernél, noha némelyek előtt ez is igen nagyítottnak lenni látszik. A' nemzeti testörzőkről pedig nem kell hínni, hogy olyan tüzesek volnának, mint némely levelek erőssítik; ezek többire már idős 's már megházasodott emberek, a' kiket az a' reménség kezdett vala táplálni, hogy nem lesz többé szükség az ő vitézkedéssekre, 's magoknak azon ember' ditsősségszonjúzásáért való feláldozásokra, a' kik az ő Császárjoknak nevezi magát, 's több e'félék. —

A' Párisi legújabb levelek szerént *Bonaparte* még nem hagyta vólt oda Párist, 's nem is gondólták, hogy egy hamar útnak induljon.

Svétzia.

A' Svétziai Rendek' gyűlése meghatározta, hogy a' volt Királynak *Gustávus Adolphusnak*, az anyjáról való 's még meglévő jószágait elfoglaltassa, azért, hogy olyan hirdetést adott-ki Európában, hogy a' fiára nézve még nem mondott-le a' Svétziai koronához való jussáról.

Rendkívül való Toldalék.

A' Magyar Kurir 40-dik darabjához.

Bétsi Congressus.

Azon Fejedelmeknek, kik a' Párisi Kötést aláírták volt, tanátskozássaik jegyzőkönyvéből, ilyen tikkely jöve-ki a' Bétsi Német újságlevelekben: —“

A' 12-dik Májusi ülés, 1815-ben.

Az a' Bízosság, a' melly e' hónap' 9-dikén annak megvizsgálására neveztetett vala ki, hogy: — „Valyon a' Napoléon Bonaparte Frantzia országba lett visszatérésétől fogva előfordult történetekre, 's a' Szövetséges Fejedelmektől ezen esztendőben Mártzius 13-dikán kiadatott Nyilatkoztatásról *Párisban* közönségessé tétetett irásokra nézve, szükséges légyen-e egy újabb Nyilatkoztatást kiadni?“ — ilyen Jelentést teve a' mai ülésben: —

„Minthogy az azon Szövetséges Hatalmasságoktól, kik a' Párisi Kötést aláírták, ezen esztendőben Mártz. 13-dikán *Napoléon Bonaparte* és pártosai ellen kiadatott Nyilatkoztatást az ő Párisba lett visszaérkezésétől fogva, az ő általa megbízott személyek külömbkülömb módon megvizgálták; minthogy ezek a' vizsgálódások a' közönség' eleibe adattattak; 's minthogy egy ő tölle minden Fejedelmekhez intézett irás, a' *Vicenzai* Hertzegnek minden Európai kabinétek igazgató Ministereikhez szolló jelentésével egyetemben, oly célzással, hogy a' közönséges vélekedést a' maga részére hajthassa 's eltsábithassa, közönségesen kihirdettetett; erre nézve az ezen hónap' 9-dik napján tartatott ülésben kineveztetett Bízosságnak eleibe adattott, hogy ezen tárgyak eránt adja vélekedését; és mivelhogy a' feljebb említett (Párisi) hirdetésekben, a' Mártz. 13-dikán költ *Nyilatkoztatásnak* meggyengítése végett, annak ily pontokat próbáltak ellenébe terjeszteni —

Először, hogy ez a' *Nyilatkoztatás*, minthogy Bonaparténak a' partra való kiszállásakor adatott-ki, már most, a' miolta tudni illik ő az országlást, minden elmentállás nélkül elfoglalta, nem használható, és hogy ez a' megtörtént dolog, mint a' nemzet' kívánságának elegendő bizonyossága, nem tsak hogy az ő Frantzia országhoz való régi jusait ismét megfundálja, de a' több Hatalmasságoknak is minden jusikat elveszi, az eránt, hogy az ő országlásának törvényességét kérdésbe hozhassák —

Másodszor, hogy ő az által, hogy magát a' Párisi Kötésnek megerőssítésére ajánlja, a' hadakozásnak minden indító okát elhárította —

Erre nézve a' következő pontoknak különösen való megfontolása adatott a' Bízosság' eleibe — 1) Valyon Bonaparténak az Európai Hatalmasságok eránt való állapotjában, az ő Párisba való megérkezése 's azok a' környüállások, mellyek azt követték, tettek-e valami változást? — 2) Valyon az az ő ajánlása, hogy ő az 1814-ben Május 30-dikán készült Kötést meg akarja erőssíteni, felindithatja-e a' Hatalmasságokat arra, hogy a' magok, Mártz. 13-dik napján kinyilatkoztatott Systemájok helyett mást vegyenek-fel? — 3) Valyon szükséges-e az, hogy a' Mártzius' 13-dikán költ Nyilatkoztatásnak megerőssítettése, vagy szorosabb meghatároztatása végett, új Nyilatkoztatás adattassék-ki? — A' Bízosság, az előttünk álló kérdéseknek érett megfontolása után, ilyen előadást terjeszt a' maga tanátskozásainak resúltátumáról a' telyes hatalommal felruházttatva lévő Követeknek gyűlése eleibe: —

A' mi az első kérdést illeti, midőn a' Hatalmasságoknak a' Bonaparte Frantzia országba való kiszállása tudtokra esett, nem nézhették őtet külömben, hanem tsak:

mint egy embert, a' ki egy fegyveres tsoportal 's ezen czélzásnak megvállásával, hogy ő a' fennálló Országlást felfordítani akarja, jelent-meg a' Frantzia földön, 's a' ki az által, hogy a' népet és az armádát a' törvényes uralkodó ellen való felkelésre meghívta, 's a' *Frantziák Császárijának* titulusát magára ruházta (a' melyről, sőt minden egyéb országokrol való jusairol, nem csak a' maga, hanem egész familiája nevében is lemondott vala az 1814-dikben April. 11-dikén ült kötésnek 1-ső tzikkelye szerént), magát mind azoknak a' büntetéseknek kitette, mellyeket minden Státusoknak törvényeik az ilyen némű bűnösökre kimondottak; mint egy olyan embert, ki a' Fejedelmektől néki tsak az ő hitelére és hűségére engedtetett formális kötést megszegte; 's mint végezetre egy olyan embert, a' ki, azért hogy Frantzia országot a' tsendességnek és boldogságnak állapotjából a' belső és külső hadakozásnak minden inségei közzé helyhezette, és Európát azon szempillantatban, midőn sokáig tartott szenvedéseinek a' békesség' jótéményei által megjutalmaztatni kellett volna, újabb kedvetlen felfegyverkezésre készerítette, igasságosan a' közönséges boldogság' megengesztelhetetlen ellenségének tartathatik. E' vala a' Mártz. 13-dikán költ *Nyilatkoztatásnak* eredete, ezek valának annak indító okai, a' melly egy oly eszköz vala, a' melynek igasságos és szükséges volta' közönségesen mindenektől megesmértetett, 's a' világ' voksolása által megerössítettése. —

Azok a' történetek, mellyek Bonapartét Párisba vitték, 's a' jelenlévő szempillantatra néki a' fő hatalmat kezébe adták, azt az állapotot, melyben ő a' maga kiszállásakor volt, mint *factum* ot megváltoztatták: hanem, ezek a' büntetést érdemlő egygyetértések, katona özszeesküvések, 's Borzadást támasztó árulások, semmi just nem fundálhattak; törvényes tekintetben, minden haszon nélkül valók

és semmit érők; és ha a' Bonaparte' állapotjának valósággal és törvényesen megváltozotttnak kellene lenni, így azon lépéseknek, mellyeket ő a' végre tett, hogy a' maga hatalmát az általa felfordított Országlásnak omlásán felemelje, valamelly *Törvényes Titulus* által kellene megerössítetve lenniük. —

Bonaparte azt erőssíté a' maga Hirde- téseiben, hogy a' Frantzia népnek az ő thrónusra való visszatétettése eránt ki nyilatkoztatott szava (voksa) elégséges legyen ezen *Titulusnak* megfundáltatására. A' Hatalmasságok által megvizsgáltatandó kérdésnek tehát így kell feltétetenni: Okozhat-é a' Frantzia népnek a' Bonaparte hatalma' visszaállittatása eránt való, valóságos vagy úgymondatott, kifejezett vagy halgatással való megégygyézése, valami változást, Bonaparténak a' Hatalmasságokat illető állapotjában, 's adhat-é néki valami olyan *character* t (tulajdonságot, a' melly kötelezze a' Hatalmasságokat?

A' Biztosság meggyőződve van a' felől, hogy a' nép' helybehagyása ezt nem tselekedheti; a' melyről való meggyőződésének fundamentomai a' következők: — Az Európai Hatalmasságok sokkal jobban esmérik azokat a' princzipiúmokot, mellyeket nékiek a' független Státusokra való tekintetben szemeik előtt kell hordozni, hogysen egy ilyen Státusnak (mint hamisan vádoltatnak) eleibe törvényeket irni, annak belső állapotjába avátkozni, annak valamelly Országlási módot eleibe, 's valami fő Urat, szomszédjainak szabad tettzések vagy kedvek szerént, réa' taszítani akarnáuk (mint az April. 13-dikán költ *Monitörben* van a' szó). De tudják ők azt is, hogy a' nemzet' azon szabadságának, hogy a' maga Országlása' módját megváltoztathassa, igasságos határainak kell lenni, és hogy az idegen Hatalmasságoknak, ha szinte arra nintsen is jussok, hogy valamelly nemzetnek eleibe írják azt, hogy ezen szabadságot miképpen használja, az-

zal a' jussal mindazonáltal tsakugyan birnak, hogy azt a' visszaélést, mellyet ez a' nemzet másoknak károkra fordíthatna, megakadályoztassák. Ezen princípiumok által vezéreltétvén, nem taszítanak a' Hatalmasságok Frantzia országra semmi országglást erőszakosan: de azonban arról a' jussokról sem mondanak-le soha, hogy megakadályoztathassák azt, hogy Frantzia országban valamelly Országglásnak neve alatt, minden más Státusokra nézve a' rendtelenségnek, öszszezavarodásnak, és veszedelemnek gyúlasztó pontja, fundálódjék-meg. Ők Frantzia országnak függetlenségeit minden esetben megesméri, mikor az, az ő tulajdon bátorságokkal 's Európának közönséges tsendességével nem ellenkezik. Ez a' jussa az öszszeszövetkezett Hatalmasságoknak, hogy nékiek a' Frantzia ország' belső politikai állapotja' elintéztetéséhez szavok van, a' jelenlévő esetben annyival is kétségbe hozhatatlanabb, hogy annak a' Hatalomnak eltöröltetése, mellyet oda most ismét vissza tenni akarnak, fundamentomos feltétele vala annak a' Kötésnek, a' mellyen Fr. ország és az egyéb Európa között fennállott minden környűállások, mint fundamentomon fekűttek a' Bonaparte' visszatéréséig. *Párisba* való bemeneteljeknek napján kinyilatkoztatták a' Fejedelmek (az ő Mártz. 31-dikén 1814-ben kiadott Hirdetéssekben), hogy ők Bonapartéval soha alkudozni nem főgnak. Ez a' Frantzia országban mint egyéb Európában mindenütt közönségesen ditsértetett nyilatkoztatás vonta maga után a' *Napoláon* lemondó *Aktáját* 's az April. 11-dikén készűlt kötést; e' vala a' főbb *Alkunak* fundamentoma; ez, a' *Párisi Alkú* elején, meghatározott módón említettik. A' Frantzia nemzet tehát, annak előre való feltétele mellett is, hogy ő egészen szabad, egészen égygyes, ki nem vonhatja magát eme' fundamentomos feltétel alól, a' nélkül, hogy a' *Párisi* kötést 's az egyéb Európai Státusok' Systemájának minden

környűállásait fél ne bontsa. Midőn más részről az öszszeszövetkezett Hatalmasságok ugyan ezen feltétel mellett megmaradnak, tsak azzal a' jussal élnek, mellyet senki kétségbe nem hozhat, ha tsak azt fel nem teszi, hogy a' legszentebb kötések, mint az égygyik vagy másik alkűvő résznek tettik, részéről ki ki megronthatja. Innét a' következik, hogy a' Frantzia nép' akaratja telyességgel nem elég arra, hogy azt az országglást, melly közönséges 's éppen ezen népnek minden Európai Hatalmasságokkal tett kötései által számkivettett vala, törvényesen helyreállítsa, és hogy azt a' just, hogy az, kinek a' thrónusról való kiszorittatása a' Frantzia országgal való alkudozásoknak elsőbb feltétele vala, vissza hivattathassék, a' Fejedelmek ellen fenntartani lehetetlen legyen. A' Frantzia népnek kívánsága, ha mindjárt tökéllétesen megműtattathatna is az, így is egészen erőtelen lenne arra, hogy egy országgló hatalmat, melly ellen 1814-ben Mártz. 31-dikétől fogva 1815-ben Mártz. 13-dikáig egész Európa szüntelen való protestálás' állapotjában vala, helyre állíttson; 's ebben a' tekintetben tehát Bonaparténak állapotja ma is éppen az, a' mi volt a' két utóbb megnevezett időpontokban.—

A' mi a' második kérdést illeti. — Frantzia országnak semmi oka ném vala a' *Párisi* kötés ellen való panaszolkodásra. Ez a' kötés Frantzia országot Európával öszszebékeltette; minden valóságos szükségének eleget tett; őtet mind azok felől a' jók felől, a' boldogságnak és ditsősségnek mind azok felől az elementumai felől, mellyeket egy, az Európa' Systemájában az első helyre hivattatott nép, magának okossággal tsak megkívánhatott, bizonyossá tette; 's tsak azt tagadta-meg iölle, a' mi, egy nagy nemzeti fényességnek megtsaló tsillámlása alatt, réa' magára nézveis az elnyomattatás, hanyatlás, és az inségek kimerithetetlen kűtfeje vala. Sőt véghe-tetlen nagyságú jó tetemény vala a' *Párisi*

kötés arra az országra nézve, mellyet a maga Regensének megbódulása magán telességgel segíteni nem tudó állapotra juttatott vala (Az 1814-ben April. 7-ikén költ Monitor szerént így irt volt Marschal Ney, Hertzeg Beneventhez: A' Császár azon criticus állapotrol, melybe ő Frantzia országot helyezettette, 's annak lehetetlensége felől, hogy azt mostani állapotjában megmenthesse, meggyőzöttetvén, úgy látszik, hogy az Országlást egészen és minden kikötés nélkül le akarja tenni). Az összeszövetkezett Hatalmasságok tulajdon javokkal és kötelességekkel éppen ellenkezőleg tselekedtek volna, ha a' magok illy nagy mérséklettségéért és nagy lelkűségéért, magoknak a' kötés aláírása által valamely fontos hasznót nem szereztek volna: az az égygyetlenegy haszon pedig a' melyre ők törekedtek, Európának békessége 's Frantzia országnak boldogsága vala. Ők a' Bonapartéval való alkudozásban soha meg nem engedtek volna olyan feltételeket, a' milyeneket annak az Országlószéknek megengedhettek, a' melly Európának bátorság' és állandóság' zálogát adhatott, 's e'képpen a' Hatalmasságokat megmentette attól a' kéntelenségtől, hogy most Frantzi országtól oly kezességet kívánjon, milyeneket tőle a' maga előbbeni Országlása alatt kívánt volna (Lásd erre a' Párisi kötés' elejét). Ez a' *Clausula* nem választathatik-el a' Párisi kötéstől; ezt eltörlni, annyi mint a' kötést megrontani. A' Frantzia népnek abban való megégygyezése, hogy Bonaparte a' thrónusra vissza térjen, annyit érne, mint az Európa ellen való hadizenet, minthogy az Európa és Frantzia országek között való békesség éppen csak a' Párisi kötésen fundáltatott, a' Párisi kötés pedig nem állhat-fenn a' Bonaparte' uralkodásával. —

Ha még több gyámolra is szüksége volna ezen kötésnek, fel lehetne ezt éppen Bonapartének azon ajánlásában találni, hogy ő a' Párisi kötést megerőssíteni

akarja. Ez a' kötés lelkiismeretesen kötöttetett és telyesített; a' Bétsi Congressus' tanátskozásai ennek csak kielégítettése 's kifejtése valának; 's a' Bonaparte' új büntétele nélkül ugyan ez a' kötés sok esztendősorokig az Európai Státusok' Törvénye lett volna. De a' dolgoknak ezen rendje, újrevoluzciónak adott helyet, és ugyan ezen revoluzciónak szerzői, a' mellett hogy szüntelenül azt kiáltozák, hogy semmi változások nem történtek (mint az 1815-ben April. 13-dikán kijött Monitor szerént a' Bonaparte' Státustanátsának végzésében megújítva mondatik), igen jól érzik és értik magok is, hogy mindenek másképpen vannak körüllettek. Ma nem az a' kérdés, hogy meg kell-e tartani a' Párisi kötést, hanem inkább az, hogy újra meg kell-e azt kötni? A' Hatalmasságok ismét úgy vannak Fr. országra nézve, mint 1814-ben Mártz. 31-dikén voltak. Nem a' hadakozás' elkezdődésének elkerülése végett, mert ezt már Fr. ország valósággal elkezdette, hanem inkább, hogy véget lehessen néki vetni, lehet Európának ma projektalni azt, hogy oly feltételek szerént, mellyek az 1814-ik esztendőbéliektől egészen különböznek, békesség kötöttessék. A' kérdés tehát már most nem törvényes, hanem csak oly böltsességi és politikai számvetési kérdés, a' melyre való tekintetbeu a' Hatalmasságok csak népeiknek és Európának közöniséget javára figyelmezhetnek.

A' Biztosság nem tartja szükségesnek azokat az indító okokat, a' mellyek ezen utolsó tekintetben a' Kabinéteknek intézeteiket vezérlették, itt tökéletesen kimagyarázni. Legyen elég megjegyezni, hogy az, a' ki most magát a' Párisi kötésnek megerőssítésére ajánlja, és azon Fejedelemnek kezessége helyet, a' kinek egyenessége motsok 's jósága háttár nélkül való vala, a' magáét ajánlja, az az ember legyen, — ki a' földet 15 esztendőig pusztította azért, hogy a' maga ditsősségszomjúzását kielégithesse — a' ki

millió áldozatok 's egész embernyomnak feláldozása által akarta azt a' hódoltatásbéli Systemát végre hajtani, mellyet tsak békességkötés nevezetét nem is érdemlő fegyvernyugvások még terhesebbé és gyűlölségesebbé tettek (*) — az, a' ki, minekutánna esztelen próbatételek által a' szerentsét elfárasztotta, egész Európát fegyverbe öltöztette, 's Frantzia országot kiürösítette, plánumain felhagyni 's a' thrónusrol lemondani kéntelenített, hogy lételenek amlásait megmenthesse — a' ki azon szempillantatban, midőn az Európai népek magokat az állandó békességnek reménységével táplálták, újabb pusztításnak plánumán kötött, 's azon Hatalmasságok eránt, a' kik őtet igen nagy lelkűséggel megkimélették, 's azon Országlószereránt, a' melyhez tsak a' legfeketébb árúlással férhete hozzá, elkövetett kettős hitszegés által azt a' thrónust ismét magához ragadá, melyről lemondott vala, 's a' mellyet ő soha nem másképpen, hanem tsak Frantzia országnak és a' világnak veszedelmére, birt. Ő semmi egyéb kezességet nem projektált Európának, hanem tsak a' maga szavát. De kinek volna 15 esztendőktől fogva való kegyetlen tapasztalás után az a' bátorsága, hogy ilyen kezességet elfogadjon? 's ki betsülhetné, ha igaz lenne is az, hogy az ő ügyét a' Frantzia nemzet a' magáévá tette, ennek ő érette való kezességét is többre?

(* A' Biztosság úgy itél, hogy itt el nem mellőzheti ezt a' fontos megjegyzést, hogy azoknak az erőszakos foglalásoknak 's Fr. Országhoz való tsatolásoknak, a' mellyekből Bonaparte azt a' mit ő nagy birodalomnak nevezett, formálta, nagyobb része azon hitszegéssel megrontatott békességi időszakokban ment véghez, a' mellyek veszedelmesebbek valának Európása nézve, mint a' hadakozás. Így tette magáévá Piemontot, Pármát, Genuát, Luccát, Roma' birtokait, Holláudiát, 's a' 32-dik

katona osztályt. Hasonló, legalább az egész száraz Európával való, bekesség' idején ejtette Spanyol és Portugallia országokon is a' maga első tsapásait, úgy itélvén, hogy ezeket tsak tsupa ráyaszság és vakvakmerőbátorság által is magáévá teheti, midőn azoközben ezekben a' népnek hazaszeretete és mérgeződése felgerjedvén, őtet olyan hadakozásba vonta belé, melly az ő megbukásának kezdetévé 's Európának megtartatásává leve).

(A' helyből és időből kifogyván a' többit a' jövő árkusra kéntelenítettünk hasztani).

Nagy Britannia.

April. 25-dikén közlötöte a' ministérium a' Parlamentum' két házaival a' Bétsi Congressusnak Mártz. 25-dikén készült Alkuját, az Ánglus udvar által ahoz tétetett *Magyarázattal* egyetemben, a' melly Magyarázat ennyiben áll: — Ezen *Alkúnak* 8-dik tzikkelyét úgy kell érteni, hogy ez, az alkúvó rászekeret arrá kötelezi a' költsönös bátorságra nézve, hogy a' *Napoléon Bonaparte Hatalma' ellen*, a' harmadik tzikkellyel megégygyezőleg való iparkodásokat tegyenek, és nem úgy kell érteni, hogy ez arra kötelezze ő Britanniai Felségét, hogy oly czéllal folytassa a' hadakozást, hogy Frantzia országra valamely meghatározott Országlás réa taszittassék. Bár melly igen ohajtja is a' Régens Princz ő Frantzia K. Felségének a' thrónusra lejendő helyheztettetését, 's bár melly nagy buzgósággal iparkodjék is Szövetségeseivel egyetemben ezen szerentsés történetnek előségéllésén: mindazáltal tsakugyan szükségesnek tartja ezen kötés' rátifikálásának kitserélésekor ezt a' Magyarázatot, valamint az Frantzia K. Felsége java eránt viseltető köteleességére úgy azon principiumokra való tekintetből is, tétetni, mellyek szerént a' Britanniai Országlószerer a' maga tselekedeteit megváltozhatatlanul in-tezi.

A' nevezett *Alkú* mellé egy toldalék tzikkely is van tétetve, melly által azt kötötte-ki magának az Ánglus Országlóság, hogy azon 150 ezer embereket, kiket kiállítani tartozik, akár magokát (*in natura*) állithassa-ki, akár pedig főnként minden emberért, a' kiket ki nem fog állítani, 30 font Sterlinget (valami 330 forintot) fizethessen.

Belgium.

A' mai világnak két nevezetes emberei, *Wellington* és *Blücher* Hertzegek, Május 3-dikán *Tirlemontban* két óráig tanátskoztak egygyütt.

B é t s.

Dániai Király ő Felsége minden Udvarnokjaival egyetemben vissza indúlt a' maga Státusai felé. Valamint a' Felső Cs. K. Udvarnak úgy ezen fő város' lakosainak elméjekben is kedves emlékezetet hagyott hátra maga után ő Királyi Felsége a' maga ritka virtusaira 's bölts magaviseletére nézve.

F. M. Lajtnánt Gróf *Radetzky* e' hónap' 6-dikán estve, 's ugyan azon éjjel *Leopold* Siciliai Királyi Hertzeg, a' kik *Bétsből* Olasz országfelé folytatják útjokat, *Klagenfurtba* érkeztek, 's 7-dikben mindketten tovább indúltak onnét.

A' Feldmarschal Hertzeg *Lichtenstein* elölése alatt a' *Mária Theresia* katona rendjének Capitulum tartatván, ő Felsége az utóbbi hadakozásban szerzett érdemeikért az itt következő Generálisokat 's Stabális és Fő tiszteket méltóztatott ezen rendnek czimereivel mégtisztelni: —

Commendátori keresztet Feldmarschal Lajtnánt Gróf *Neiperg* 's Generál-Májor Princz *Coburg* —

Ritteri keresztet: — Kapitány *Huber* a' Fő Hertzeg Károly gyalog Regimentjénél — Májor *Volny* penzióon lévő állapotban — Kapitány *Biro* a' Frimont Huszárjainál — Kapitány *Binder* a' Toskánai Nagy Hertzeg Regimentjében — Kapitány *Gerstacker* a' 6-dik számú Vadász Batalionnál — Májor *De-Vaux* a' Vincent könnyűlovasainál — Fő Hadnagy *Sternbach* a' Somariwa Vasasainál — Major *Lazarich* az Istriai Batalionnál — Fő Hadnagy *Messina* az Ángliai Régens Princz Huszár Regimentjénél — *Langenau*, Generálmájor — Fő Hadnagy *Irasky*, az Ágyuzóknál — Kapitány *Roditzky* a' Generál-Stábnál — Obezster Báró *Simbschen* a' Gradiskai Regimentnél — Kapitány *Dörrhy* a' Hessian-Homburg Huszároknál — Kapitány *Weisz* a' Reisky gyalogjainál — Kapitány *Potier* a' Generál-stábnál — Princz *Hessen-Homburg Gustav*, Generálmájor — Kapitány *Stika* a' Rieseher Dragonyosainál — Májor *Blageovich* a' Generál-Stábnál — *Bretschneider*, Generál-Májor — Oberster *Gallois* a' Vincent Könnyűlovasainál — Májor *Saint-Ennois* a' 3-dik számú Vadász Bataliontól — Oberslajtnánt *Paur* a' Kottulinszky gyalogjainál — Kapitányok *Kelemen* és *Horváth* a' József Fő Hertzeg Huszárjainál — Oberslajtnánt *Bourgignon* a' Lusignan gyalogjainál — Kapitány *Feldegg* a' 6-dik számú Vadász Batalionnál — Májor *Puchner* a' Lotharingiai Hertzeg Vasasainál — Oberster *Rath* a' Duca gyalogjainál — 's Májor *Schönemark* a' Generál-Stábnál, kaptak.

Május' 17-ik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 399 7/8 forintot Váltótzédulában. Egy Császár aranyért 18 forintot 34 krt.